

A tagban tehát nem látunk fordulószi vágásterületet, benne egységes állabviszonyokat csak feltételesen óhajtunk létesíteni, kiterjedését pedig általában jóval kisebbre kívánjuk szabni, mint mostanában szokásos, habár az aprólékosságtól e téren is óvakodni kell. (Folyt. köv.)

Az erdőmunkások érdekében tett intézkedések Németországban.

A német ipar óriási fellendülése a népesség nagy részét elvonta a mező- és erdőgazdasági munkától, elannyira, hogy ezért a német mezőgazdaság helyzete jóformán válságossá fajult. A kevesebb munkaerőt igénylő erdőgazdaság helyzete sokkal kedvezőbb, de ennek is számos kedvezmény nyújtása által kell törekednie arra, hogy a szükséges munkaerőt magának biztosítsa.

Ily kedvezménynek kell tartanunk a porosz földművelésügyi miniszteriumnak egyik m. év végével kiadott rendelkezését is, mely szerint az állami mező- és erdőgazdaságok *állandó* munkásainak bizonyos esetekben a bér vagy annak egy része akkor is kifizetendő, ha tényleg munkát nem teljesítenek. Így nevezetesen:

1. azok a munkások, a kik legalább egy évig állandóan valamely uradalom szolgálatában állottak, bérüknek $\frac{2}{3}$ részét kapják, ha szolgálatuk folytatásában 14 napot meg nem haladó katonai szolgálat által akadályoztatnak meg s egyuttal nősek, vagy fentartói hozzátartozóiknak.

2. Teljes bérüket kapják az állandó munkások, ha ellenőrzési szemlékre vagy sorozásra kötelesek menni, ha tanuként vagy gyámi minőségben beidéztetnek, ha tűzoltói szolgálatot teljesítenek, továbbá községi és országgyűlési választások alkalmával, vagy ha községi gyűléseken való részvétel végett vannak távol.

3. Bérük további élvezetét engedélyezhetik méltánylást igénylő esetekben az uradalmak (erdőgondnokságok) még sürgős magánügyek miatti távollétnél is. Ilyen esetek: a bíróság részéről való beidézés saját ügyben, az anyakönyvi hivatalnál teljesítendő bejelentések, esküvők, születések, keresztelők saját családjuk körében,

úgyszintén halálesetek és a legközelebbi hozzátartozók súlyos betegségei.

Állandó munkásoknak tekintetnek azok, akik állandó foglalkozást nyernek, vagy legalább is állandóan rendelkezésre állanak, tehát csak munka hiányában nem foglalkoztathatók, de a munka neméből folyólag állandó szolgálati viszonyban állanak. Alkalmi munkások nem jöhetnek tekintetbe.

Messzemenő kedvezmények ezek, a melyek nálunk idegenszerűen hangzanak. Poroszországban pedig az állam, a fiskális érdekek által vezérelt, nehézkes állam határozta el magát ezekre a humánus intézkedésekre.

Hasonló emberbaráti rendelkezéseket léptetett életbe Freiburg Baden nagyhercegségbeli város erdei munkásai részére, és pedig a városi közgyűlés egyhangú határozatával. A szabályzat szövege a következő:

1. §. Aki egy naptári év alatt legalább 120 napon át a városi erdőhivatalnál mint munkás dolgozik, erdőmunkásnak tekintetik. Az erdőmunkásnak és hátramaradottjainak nyugbérre van kilátása, ha tiz egymásra következő naptári évben állott a város szolgálatában. Ennek a tiz évnek a kezdete a munkás 25. és 45. életéve közé eshetik.

2. §. Az erdőmunkás felfogadása szolgálati szerződés útján történik, mely jelen szabályzat rendelkezéseire hivatkozik és a munkásviszony kezdetét megállapítja.

3. §. A munkásviszony mindkét részről bármikor, tehát 10 évi szolgálat után is, 14 napi felmondási idő betartásával felmondható. Ha azonban a városi erdőhivatal oly munkásnak akar felmondani, aki több mint 10 éve szolgált, ehhez a városi tanács jóváhagyása szükséges. Az erdőhivatal a munkást egy napi bérének erejéig megbírságozhatja, de a munkás ez ellen a tanácshoz fellebezhet.

4. §. A naptári éven belül 60 nap tartamáig munkanapoknak számítanak a fegyvergyakorlaton, vagy igazoltan betegen töltött napok is.

5. §. A várakozási idő (10 év) letelte után is megszűnik a nyugbérre és a hátramaradottak ellátására vonatkozó igény, ha a munkás két egymásután következő naptári évek² egyikében sem teljesít 120 napig szolgálatot.

Ez alól azonban a városi tanács fontos akadályok fenforgása esetén felmentést is adhat.

6. §. A nyugbérék megállapításánál $3\frac{1}{2}$ márka átlagos napi-bér veendő számításba.

7. §. Ha az erdei munkás 10 évig mint ilyen dolgozott és több mint 35 éves, akkor abban az esetben, ha saját hibáján kívül munkaképtelenné válik, nyugbérben részesül.

A nyugbér 10 évi szolgálat után az átlagos évi keresetnek 30%-a (a munkanapok száma szorozva a napibérrel, osztva az évek számával) és minden további év után 1%-kal emelkedik, amíg az átlagos évi munkabérnek 70%-át el nem éri.

Az átlagos évi munkabér kiszámításánál csak olyan évek jönnek tekintetbe, a melyekben az illető legalább 120 munkanapot töltött ki.

8. §. A nyugbér megszűnik, ha a nyugbéres büntetettért vagy oly vétségért ítéltetik el, a mely miatt a közbecsülést elveszti.

A nyugbér beszüntethető, vagy megfelelően csökkenthető, ha a munkás másféle keresethez jut.

9. §. Ha a munkás 10 évi szolgálatának, illetőleg 35. évének betöltése után a szolgálatban vagy mint nyugbéres meghal, akkor a vele haláláig együtt élő özvegye és törvényes gyermekei következő nyugaltságban részesülnek.

10. §. *a)* 150 márka temetkezési járulék, melyből azonban az állami betegsegélyező pénztárból esetleg járó összeg levonandó.

11. §. *b)* Az özvegy a munkás által érdembe hozott és a 6. §. értelmében kiszámított átlagos évi munkabér 30%-át kapja özvegyi nyugbérként, mely megszűnik, ha az özvegy újból férjhez megy, ha valamely büntetett vagy súlyos vétséget követ el, vagy ha erkölcstelen életet folytat.

12. §. A gyermekek járuléka, ha anyjuk él és a munkás halálakor nyugbérigényes, gyermekenkint az özvegyi nyugbér két tized része, ha anyjuk megalt vagy a munkás halálakor még nem volt igénye nyugbérre, az özvegyi nyugdíj háromtized része, amely a gyermekek 16. évéig jár.

13. §. Az özvegyi nyugbér és az árvák ellátása együtt nem haladhatja meg a munkás nyugbérének összegét, amelyet halálakor élvezett vagy melyre igényt tarthatott volna.

14. §. A nyugellátásra való igény megszűnik az özvegyre és a gyermekekre is, ha a munkás a házasságot mint nyugbéres kötötte vagy ha a halála előtti 3 hónapon belül súlyos betegség közben nősült meg. Az özvegyi nyugdíj felére száll alá, ha az özvegy 25 vagy ennél is több évvel fiatalabb, mint az elhunyt erdőmunkás. A gyermekek járulékára ez az utóbbi körülmény nem bir befolyással.

15. §. Az özvegy és az árvák járandóságainak kifizetése a munkás halála után két hónappal veszi kezdetét.

16. §. A német birodalom munkásbiztosítási törvényei alapján élvezett járadékok a nyugbér, az özvegyi és az árvák nyugellátásának kiszabásánál figyelembe nem vétetnek.

17. §. Az ezen szabályzat alapján meghatározott járandóságok a város önkéntes adományainak tekintendők, amelyekre az erdőmunkások jogigényt nem tarthatnak.

18. §. Jelen szabályzat 1900. évi január hó 1-ig terjedő visszaható erővel bir.

Adalékok a vetési varju (*Corvus frugilegus*) mezőgazdasági jelentőségéhez.

A Magyar Ornithologiai Központ vizsgálatai alapján ismerteti: *Schenk Jakab*
a M. O. K. asszisztense.

A kulturális fejlődésnek szinte végtelen hosszú útján haladó ember birtokába vette a földet s művelés alá fogta. Egy-egy darabon kiirtott minden más növényt, hogy minél jobban gyarapodhassanak azok, amelyekből ő, vagy igába hajtott állatai táplálkoznak. S minél jobban szaporodott, s minél tovább haladt a fejlődés útján, annál több és több területet szakított ki az ősi állapotból, úgy, hogy manapság már nagy részben átalakította a föld képét, s berendezte azt a saját kizárólagos használatára. Mint a létért való küzdelemre legerősebben fölfegyverzett lény végpusztulással, kiirtással fenyeget minden élő szervezetet, amely károsítja az ő érdekeit, amely vele együtt akar megélni az anyaföld termékeiből.